

**МОТИВИ към присъда от 30.11.2023г по НОХД № 1418/2023г по описа на
Варненския Окръжен Съд**

Производството пред първоинстанционния съд е образувано по депозиран от Варненска Окръжна Прокуратура обвинителен акт против **А.Г.Р. - ЕГН ******* за престъпление от общ характер по **чл.343 ал.1 б.»в» от НК** за това, че на 23.12.2021 год. в гр. Варна, при управляване на моторно превозно средство - лек автомобил „Хюндай“ модел „Санта Фе“ с ДК№ № В *** КМ, нарушил правилата за движение по пътищата: **чл. 5 ал. 1 т. 1 от ЗДвП:** „Всеки участник в движението по пътищата с поведението си не трябва да създава опасности и пречки за движението, не трябва да поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди.“; **чл. 20 ал. 1 от ЗДвП:** „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват.“; **чл. 96 от ЗДвП:** „Водачът на спряно за престой или паркирано пътно превозно средство е длъжен да вземе мерки то да не може да се приведе в движение или да потегли само.“ и по **чл. 139 ал. 1 т. 1 от ЗДвП:** „Движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат технически изправни“, и по непредпазливост причинил смъртта на Л.И.С., настъпила на 04.01.2022 год.

Производството по делото се проведе при условията и реда на глава 27 от НПК, като по искане на подсъдимата бе проведено съкратено съдебно следствие. Същата, при условията на чл.371 т.2 от НПК призна изцяло фактите , изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като се съгласи да не се събират доказателства за тези факти. Съдът намери , че направените самопризнания се подкрепят от събраните в досъдебното производство доказателства, поради което не бе проведен разпит на свидетелите и вещите лица и не се събираха доказателства за фактите , изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Участващият в производството представител на **ВОП** поддържа предявеното против подс. Р. обвинение, счита че същото е доказано с оглед събраните в хода на досъдебното и съдебното производство писмени и гласни доказателства , както и от направените от подсъдимата самопризнания. Прокурорът анализира наличието само на смекчаващи отговорността обстоятелства и счита, че на подс.Р. следва да бъде определено наказание при условията на чл.55 ал.1 т.1 от НК, тъй като съгласно чл.58 „а“ ал.4 от НК, това е по-благоприятно за нея. Поради това и пледира на подсъдимата да бъде наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок между 6 и 8 месеца, чието изтърпяване да бъде отложено с изпитателен срок от 3 години. По отношение на наказанието „Лишаване от право да управлява МПС“ представителя на ВОП пледира същото да бъде наложено за срок , съвпадащ с този на наказанието „Лишаване от свобода“ .Прокурорът изразява становище, че на подсъдимата следва да бъдат възложени направените по делото разноси.

Подс.А. Р. участва в производството лично и с надлежно упълномощен процесуален представител. В хода на досъдебното производство е признала вината си, като самопризнания прави и в хода на съкратеното съдебно следствие .В последната си дума отново признава вината си , изразява съжаление за случилото се . .

Процесуалният представител на подс. Р. - **адв. П.Д.**, в пледоарията си изцяло се солидаризира с позицията на прокурора и поисканите от него като вид и размер наказания и моли на подсъдимата да бъдат наложени наказания „Лишаване от свобода“ за срок от около 6 месеца, чието изтърпяване да бъде отложено с изпитателен срок от 3 години и „Лишаване от право да управлява МПС“ отново за срок от 6 месеца.

След преценка на събраните в производството релевантни гласни и писмени доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено от **фактическа страна** следното:

На 23.12.2021 год. около 11:30 часа подс. А. Р. откарала дъщеря си Л.И.С. до местоработата ѝ - Община - Варна, като управлявала л.а. „Хюндай“ модел „Санта Фе“ с рег. № В *** КМ, сив на цвят, с автоматична скоростна кутия и ляв волан на управление. Л.С. била седнала на предната дясна седалка. Подс.Р. подходила към Община-Варна по ул. „Братя Миладинови“, като се движила в посока изхода на улицата и кръстовището с бул. „Осми Приморски полк“. Когато стигнала до служебния паркинг на Община Варна в 11:40 часа подсъдимата спряла колата, след което Л.С. отворила предна дясна врата и излязла от автомобила. След това жената останала изправена до отворената врата, като се привела над нея с лице към купето на автомобила.

В този момент, зад управлявания от подс. А. Р. автомобил спрял л.а.„Мазда“ модел „Демео“, зелен на цвят, с рег. № В ***, управляван от св. А.И..В него на предната дясна седалка се возела св. С.Г.. Св. А.И. имал намерение да спре на паркинга на Община Варна и за това изчаквал подсъдимата да продължи движението си, като мислел, че тя също ще паркира на този паркинг.

Когато Л.С. слезла от колата, тя останала известно време до отворената предна дясна врата с лице към купето, след което затворила вратата. Подс.Р. не привела веднага след това автомобила в движение, а останала на място. След няколко секунди Л.С. отново отворила предната дясна врата на колата, като застанала отново с лице към купето на автомобила, леко приведена напред и разговаряла с майка си.

Докато си говорели, по невнимание, подс. Р. притиснала скоростния лост на управлявания от нея автомобил и го превключила в посока „назад“. Едновременно с това подсъдимата, отново по невнимание, рязко натиснала педала на газта. В този момент автомобилът рязко потеглил назад, при което отворената предна дясна врата ударила изправената до нея Л.С. и я съборила на земята. При падането си назад върху асфалта, Стоянова силно ударила задната част на главата си в пътното платно, а автомобилът преминал през левите ѝ крак и ръка. След това колата продължила движението си назад и ударила предната част на спрелия отзад л.а. „Мазда“, управляван от св. А.М.И., като се качила върху предната част на задния автомобил и едва тогава преустановила движението си. При рязкото потегляне на л.а. „Хюндай“ назад св. А.И. чул как двигателят на тръгналата назад кола „вие“.

Случаящото се било възприето непосредствено от св.И. и св.С.Г., както и св. Л.С., който бил служител на Община – Варна и се връщал със служебния автомобил „Хюндай“ с ре. № В *** КВ към Община Варна и бил спрял автомобила в изчакване зад л.а. "Мазда".

За инцидента бил подаден сигнал на тел.112, като на място пристигнал екип на ЦСМП - Варна с лекар св. Л.С.. При пристигането на линейката Л.С., която

първоначално била изправена, била поставена да седне на стол до входа на паркинга. Тя била контактна и отговаряла адекватно на поставените ѝ въпроси, като обяснила на св.Станев, че е ударен левия ѝ крак в областта на ходилото, както и лявата ръка. Тя не споменала, че при падането е ударила главата си. След това екипът на „Спешна помощ“ отвел Стоянова в „Спешен център“ на МБАЛ „Св.Анна“-Варна.

Поради посочените от нея оплаквания Л.С. била прегледана в Ортопедичен кабинет на ЦСМП - Варна от св. П.Щ. - лекар-специалист в Клиника по ортопедия и травматология при МБАЛ „Света Анна - Варна" АД. Тя и пред него не съобщила, че е ударила главата си и не споделила да има болки в тази област. Поради това и Л.С. не била изпратена за преглед от медицинските специалисти в Шокова зала на ЦСМП - Варна и не и били правени снимки или скенер за травми на главата. След направените рентгенови снимки се установило, че по левите горен и долен крайник на Стоянова нямало счупвания. След това тя на собствен ход напуснала ЦСМП - Варна, като за медицинския специалист св. П.Щ. не съществувало съмнение за други травми именно поради адекватното ѝ поведение в болницата и липсата на други оплаквания.

След това Л.С. била върната на мястото на автопроизшествието от баща си - св. И.Р.. Там Л.С. разговаряла с полицейските служители св. С.Ф. и св. Д.Д. - служители на Сектор „Пътна полиция" ОД МВР - Варна, изпратени да посетят автопроизшествието. Там била и подс.Р., която обяснила на полицейските служители, че същата сутрин, когато направила опит да приведе автомобила в движение, първоначално не успяла, имала проблем със скоростната кутия. За проблемът с привеждането на автомобила в движение потвърдил и св.Иван Р., който заявил, че в студено време скоростния лост на колата замръзвал и тя отказвала да тръгне.

Поради липсата на данни за извършено престъпление от общ характер, автопроизшествието било обслужено по административен ред от служителите на Сектор „Пътна полиция" ОД МВР – Варна. След това Л.С. заедно с баща си се прибрали в село Близнаци, обл.Варна, където живеело семейството. По пътя към с.Близнаци автомобилът бил управляван от св.Р., като нямало никакви проблеми нито в ходовата част, нито в другите системи на превозното средство. Подс.Р. от своя страна се прибрала, управлявайки друг семеен автомобил.

По-късно през деня, около 19:00 часа състоянието на Л.С. рязко се влошило. Тя започнала да говори несвързано и направила гърч.За това на място бил извикан лекарски екип, който я откарал в ЦСМП - Варна, където Л.С. била настанена в шокова зала. Бил направен скенер, при което било установено, че Стоянова има черепно-мозъчна травма с контузия на мозъка. За това и била приета в реанимация, а в следствие и в Отделение за лечение на ковид-инфекции. Стоянова починала на 04.01.2022 год.

В следствие било образувано досъдебно производство. В хода на разследването била назначена и изготвена съдебно-медицинска експертиза, чието заключение като обективно, компетентно и пълно и неоспорено от страните, съдът кредитира изцяло. От него се установява, че причината за смъртта на Л.И.С. е тежката черепно-мозъчна травма с контузия на мозъка, кръвоизливи под меките и твърдата мозъчни обвивки, развилия се тежък мозъчен оток. Било е установено счупване на черепната основа в задна черепна явка в дясно, кръвонасядане на меките мозъчни обвивки в дясна тилна половина, оток и кръвонасядане по лявата длан и лявото

стъпало, ожулвания в областта на двата лакътя. Черепно-мозъчната травма е обусловила разстройство на здравето, временно опасно за живота. Всички травматични увреждания са резултат от удари с или върху твърди тъпи предмети, реализирани в дясна тилна област на главата, задна повърхност на лактите, лява гривнена става и длан, ляв глезен и ходило. Според вещото лице настъпването на смъртта на Л.С. е в причинно-следствена връзка с получената тежка черепно-мозъчна травма.

За изясняване на механизма на настъпване на пътнотранспортното произшествие била назначена съдебно адво-техническа експертиза, чието заключение съдът също кредитира. От него става ясно, че произшествието е могло да бъде избегнато, ако подс. Р., потегляйки от място назад преди това се е уверила, че намиращата се от вътрешната страна на отворена предна дясна врата пешеходка е затворила вратата на превозното средство, е на достатъчно безопасно разстояние от автомобила и не попада в коридора му за движение. Към момента на потегляне на л.а. „Хюндай“ назад, за подсъдимата не са съществували фактори от техническо естество, които да ѝ попречат да възприеме, че Стоянова се намира от вътрешната страна на отворената предна дясна врата на автомобила, обърната е с лице към вътрешната част на купето на автомобила и вратата на автомобила не е затворена.

Подс. А.Г.Р. е родена на ***. в гр. Стамболийски, живее в с.Близнаци, обл.Варна, българска гражданка, с висше образование, омъжена, работи. Към момента на извършване на деянието тя не е била осъждана и не е била освобождавана от наказателна отговорност.

Горната фактическа обстановка, принципно безспорна между страните, съдът приема за установена въз основа на гласните доказателства - самопризнанията на подс. Р., които са доказателствено обосновани от писмените доказателства по ДП № 4/2022г. по описа на ОСЛО при ОП-Варна - протокол за оглед на местопроизшествие и фотоалбум към него, протоколи за разпит на свидетели и обвиняем, заключения на съдебно-медицинска и авто-техническа експертизи, акт за установяване на административно нарушение, резолюция за прекратяване на административно-наказателно производство, копия от протокол за ПТП, копия от медицински документи, протокол за доброволно предаване, справка от „НС-112-МВР“, справки от мобилните оператори, справка за съдимост и други, инкорпорирани по реда на чл.283 от НПК, които са последователни, безпротиворечиви, взаимно обвързани и допълващи се по отношение на главните подлежащи на доказване факти, и съвкупният им анализ не налага различни изводи.

При така установената по делото фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи**:

Подс. А.Г.Р. е осъществила от обективна и субективна страна състава на престъпление от общ характер по **чл.343 ал.1 б.»в» от НК**, тъй като на 23.12.2021 год. в гр. Варна, при управляване на моторно превозно средство - лек автомобил „Хюндай“ модел „Санта Фе“ с ДК№ № В *** КМ, нарушил правилата за движение по пътищата: **чл. 5 ал. 1 т. 1 от ЗДвП**: „Всеки участник в движението по пътищата с поведението си не трябва да създава опасности и пречки за движението, не трябва да поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди.“ и **чл. 20 ал. 1 от ЗДвП**: „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват, и по непредпазливост причинил смъртта на Л.И.С., настъпила на 04.01.2022 год.

От обективна страна изпълнителното деяние е осъществено от подсъдимата чрез действие - управление на МПС, при което тя е нарушила императивни разпоредби, установени със специалния ЗДвП. На първо място подсъдимата като водач на МПС е нарушила задължението си по **чл. 5 ал. 1 т. 1 от ЗДвП**, тъй като участник в движението с поведението си е поставила в опасност живота и здравето на дъщеря си. Подс.Р. е извършила и нарушение по **чл.20 ал.1** от ЗДП, защото не е изпълнила вмененото ѝ със закона задължение да контролира непрекъснато превозното средство, което управлява. В конкретния казус подсъдимата е следвало да контролира автомобила, който е управлявала, което тя не е сторила и неволно го е привела в движение. Нарушавайки тези императивни правни норми и в пряка причинно-следствена връзка с нейното виновно поведение подс. Р. е причинила ПТП, в резултат на което пострадалата е починала в следствие. С настъпването на съставомерния вредоносен резултат изпълнителното деяние на престъплението, съответно - и то самото е довършено.

При анализа на доказателствата съдът установи, че пътно-транспортното произшествие не е настъпило поради допуснати от подс.Р. нарушения на чл.96 и чл.139 ал.1 т.1 от ЗДвП. Разпоредбата на чл.96 от ЗДвП задължава водачът на МПС, което е спряно за престой или е паркирано, да вземе мерки за да не може то да се приведе в движение или да потегли само. В настоящият казус от доказателствата по делото е видно, че превозното средство, макар и да е било спряно за престой, не е потеглило само, а поради преместването на скоростния лост и натискането на педала на газта по невнимание от подс.Р.. Нормата на чл.139 ал.1 т.1 от ЗДвП пък сочи, че движещите се по пътя превозни средства трябва да бъдат технически изправни. В случая, макар подсъдимата и нейния съпруг да са заявили, че в студено време е имало проблем с привеждането в движение на автомобила, то това обстоятелство не е било доказано в хода на разследването, а и не би могло да се обвърже с причините за настъпване на произшествието. Поради това съдът на основание чл.304 от НПК призна подс.Р. за невиновна в това, да е допуснала нарушения на чл.96 и чл.139 ал.1 т.1 от ЗДвП, които да са в причинно-следствена връзка са настъпилия съставомерен резултат и я оправда по първоначално възведеното ѝ обвинение.

От субективна страна изпълнителното деяние е извършено при форма на вината непредпазливост по см.чл.11 ал.3 от НК, и конкретно - престъпна небрежност, тъй като подсъдимата не е целяла пряко и не е предвиждала настъпването на общественотоопасните последици, но е била длъжна и е била в обективна възможност да ги предвиди и предотврати чрез изпълнение на задължението си по чл.5 ал.1 т.1 и чл.20 ал.1 от ЗДП от ЗДвП, което не е сторила.

При горните констатации, и тъй като прецени, че обвинението против обвиняемия е доказано по несъмнен начин по см.чл.301 ал.2 от НПК със събраните в производството доказателства, съдът призна **А. Р. за виновна** по предявеното ѝ обвинение по **чл.343 ал.1 б.»в» от НК**

При определяне вида и размера на **наказанието** съдът взе предвид следното:

Отегчаващи отговорността обстоятелства съдът не установи. От доказателствата по делото, а именно справка за нарушител от района, се установява, че подс.Р. е правоспособен водач на МПС от 1994г. От тогава до момента на инцидента тя е била санкционирана два пъти за управление на МПС с превишена скорост, като наложените ѝ през 2017г. и 2020г. глоби с ел.фишове, са били платени. От това може да се направи извод, че подсъдимата не е системен нарушител на ЗДвП, а е дисциплиниран участник в движението.

Същевременно като смекчаващи отговорността на подсъдимата обстоятелства съдът съобрази изразеното съжаление за стореното, добрите ѝ характеристични данни, както и обстоятелството, че починалата е нейна дъщеря. Това обстоятелство, което по своята същност в житейски план обуславя наличието на дълбока и непреодолима трагедия и за подсъдимата, и за нейното семейство, съдът счита, че е изключително, поради което и най-лекото предвидено в закона наказание се явява несъразмерно тежко. Поради това съдът приложи разпоредбата на чл.58 „а“ ал.4 от НК и определи наказание на подс. Р. при условията на чл.55 ал.1 от НК. При определяне на неговия размер съдът взе предвид не високата степен на обществена опасност на подс. Р., високата степен на обществена опасност на деянието и всички обстоятелства по извършване на престъплението и наложи на подсъдимата да изтърпи наказание от 6 месеца „Лишаване от свобода“.

При преценка на начина на изтърпяване на наказанието "лишаване от свобода" - условно или ефективно, съдът счете, че не е налице законова пречка за прилагане на чл.66 ал.1 от НК, с оглед чистото съдебно минало на подс. Р.. На следващо място за поправянето на подсъдимата не е наложително тя да изтърпи наложеното наказание.

Съдът счете, че с оглед постигане целите както на генералната, така и на специалната превенция, в хипотезата на чл.343г от НК подс. Р. следва да бъде лишена от право да управлява МПС за срок от 6 месеца. Съдът прецени, че с това наказание подсъдимата ще бъде превъзпитана към спазване на установените със специалните закони правила за движение.

Съдът счете, че с така наложените наказания ще бъдат реализирани адекватно целите както на специалната, така и на генералната превенция по см.чл.36 от НК.

В хипотезата на чл.189 ал.3 от НПК съдът осъди подс. Р. да заплати направените по делото разноски в размер на 1040, 60 лв. в полза на Държавата по сметка на ВОП.

По изложените съображения съдът постанови присъдата си.

СЪДИЯ при ВОС: